

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Žd 13:8)

OBEŽNÝ LIST

záver roka 2018

**Mnoho rokov v službe môjho Pána
v blízkych mestách i ďalekých krajinách**

Hlavná téma: Posledná zvesť pred návratom Krista

Veľmi srdečne zdravím všetkých na celom svete v mene nášho Pána Ježiša Krista miestom z Písma v 1. Tesaloničanom 3:13:

„...aby upevnil vaše srdcia bezúhonné v svätosti pred naším Bohom a Otcom v čas príchodu nášho Pána Ježiša Krista so všetkými Jeho svätými.“

Hneď v ďalšej kapitole apoštol vo veršoch 13 až 17 opisuje, ako nastane Kristov druhý príchod: „**Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli.**“

„Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“ Veliteľský povel, hlas, zvuk trúby zaznejú v čase vzkriesenia, premeny a vytrhnutia.

Teraz, na konci času milosti, znie polnočné volanie všetkým veriacim: **„Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!“** (Mt 25:5) Čistá zvesť Slova predchádza druhému príchodu Krista.

Posledná zvesť zaznieva už mnoho rokov. Jeho príchod však bude náhly, to povedal Pán sám: „**Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna**

človeka.“ Stane sa to „**...razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.**“ (1Kor 15:51 – 52)

Pavol v rôznych listoch presne opísal, ako táto veľká udalosť nastane a čo sa v tom čase bude diať. Všetci apoštoli sa vo svojich listoch odvolávali na druhý príchod Krista. V 1. Tesaloničanom 5:23 apoštol túto tému uzavrel a ešte raz zdôraznil: „**A On sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.**“

V našom čase Boží muž William Branham zmenil prípravu Nevesty Krista 1 400-krát v súvislosti s vytrhnutím. Činil to tak v priamom poverení Pána. Skrze jeho mimoriadnu službu **malo byť najprv v Cirkvi všetko znovunapravené a privedené do správneho stavu. Takto znie zasľúbenie pre náš čas: „A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...“** (Mt 17:11, Mk 9:12)

Táto najdôležitejšia udalosť na konci času milosti bola v priebehu mnohých rokov mojej služby súčasťou môjho zvestovania. Ako so všetkými biblickými učeniami, tak aj v súvislosti s touto témou prijímam len to, čo je napísané v Biblii. Rozhodne odmietam akékoľvek výklady. Čas veľmi pokročil a zasľúbený návrat (Jn 14) nášho Pána a Spasiteľa je veľmi blízko. Teraz ide o plné znovunapravenie (obnovenie, znovuvybudovanie) na biblickom základe a o prípravu na slávny deň Krista vo viere a poslušnosti (Fp 1:6).

Pavol, ktorý zvestoval Slovo v Božom poverení, vyzval verných vo Filipách: „**...držte sa pevne Slova života mne na chválu v deň Kristov, že som nadarmo nebežal ani nadarmo nepracoval.**“ (Fp 2:16 podľa nem. prekladu) Ja teraz v Božom poverení vyzývam k tomu istému všetkých biblicky veriacich vo všetkých národoch a jazykoch.

V Zjavení 19:7 spieva veľký zástup, ktorý bol vytrhnutý zo zeme: **„Radujme sa a plesajme a vzdajme Jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a Jeho manželka sa pripravila.“** V Matúšovi 25:10 stojí: **„...a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“**

Žijeme v najdôležitejšom čase pred druhým príchodom Krista, preto musí byť stále znovu povedané, aby tomu všetci praví biblicky veriaci mohli veriť: 11. júna 1933 sa stalo niečo mimoriadne. Keď mladý kazateľ William Branham krstil veriacich v rieke Ohio, zaznel z neba hlas a zostúpil nadprirodzený svetelný oblak viditeľný pre všetkých, ktorí boli prítomní. Potom zaznel mocný hlas: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** Brat Branham sa na túto udalosť osemnásťkrát odvolával v rôznych kázaniach a zdôraznil: **„Nie ja som predchodcom, ale zvesť bude predchodcom.“**

Pôvodné poverenie a jeho znenie boli neskôr úplne sfalšované ľuďmi v USA, ktorí oslavujú Branhama, a je podávané takto: *„Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, tak si ty poslaný, aby si predišiel Jeho druhému príchodu.“*

Muž poslaný od Boha zvestoval všetky biblické učenia, áno, zvestoval celú Božiu radu, aby mohlo byť všetko v Cirkvi Ježiša Krista privedené do pôvodného stavu. Zdôraznil, že jeden večný Boh sa zjavil ku našej spáse ako Otec v nebesiach, vo Svojom jednorodennom Synovi na zemi a skrze Svätého Ducha vo Svojej Cirkvi. Boh bol v Kristovi a zmieril svet sám so Sebou (2Kor 5:19; 1Tim 3:16).

Brat Branham kázal plné evanjelium, ako to činili i Peter a Pavol v ich čase, a správne porozumel veľkému povereniu v Matúšovi 28:19, kde ide o *meno*, v ktorom má byť krstené, v Markovi 16:16, kde ide o *vieru*, ako aj v Lukášovi 24:47, kde ide o *odpustenie hriechov*. Kázal odpustenie hriechov skrze obetovanú krv Krista,

ako to Peter prikázal v prvom kázaní v deň Letníc pod vedením Svätého Ducha: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov...*“ Vtedy 3 000 prítomných uverilo prvému kázaniu po vyliatí Ducha a nechalo sa pokrstiť (Sk 2:14 – 41).

V prvých dňoch pôvodnej Cirkvi boli všetci veriaci, či už to boli Židia, Samaritáni alebo pohania, pokrstení v mene Pána Ježiša Krista (Sk 8:16, 10:48). Aj učeníci Jána Krstiteľa boli pokrstení rovnakým spôsobom: „*Keď to počuli, dali sa pokrstiť na meno Pána Ježiša.*“ (Sk 19:5) Trojičná forma krstu je Biblii plne cudzia – bola zavedená až Atanáziom v 4. storočí.

Mimoriadne časové obdobia

24. decembra 1965 skončilo jedno požehnané obdobie: Pán vzal Svojho služobníka a proroka domov. Naplnený smútkom som sa zúčastnil pohrebu, ktorý sa konal na Veľkonočný pondelok 11. apríla 1966. Po všetkých tých slzách a hlbokom smútku znel v mojom srdci stále znova hlas: „Teraz prišiel tvoj čas ísť od mesta k mestu, kázať Slovo a rozdávať duchovný pokrm.“ Vtedy som poznal, že tento čas prišiel.

V apríli 1966 začala nová epocha, mohli by sme povedať pokračovanie. Ale ako je to možné? Poverený Pánom samým som hneď po pohrebe zvolal bratov v Jeffersonville. Mojm hlavným záujmom bolo, aby kázania, ktoré boli zaznamenané na páskach, boli vytlačené, aby mohli byť prekladané do ďalších jazykov. Roy Borders, ktorý bol súkromným asistentom brata Branhama a ktorého som osobne poznal, dostal za úlohu zabezpečiť tlač. Tak bola založená spoločnosť „Spoken Word Publications“ (Vydavateľstvo hovoreného slova).

Ak by verný Pán nemal 11. júna 1933 v Jeffersonville Svojho služobníka, nikdy by sme o žiadnej zvesti nepočuli. Ak by ten istý verný

Pán nemal Svojho služobníka Ewalda Franka v Jeffersonville v apríli 1966, svet by sa o zvesti nedozvedel.

V roku 1973 som spolu s naším vedúcim zboru a starším bratom Leonardom Russom a bratom Erikom Schwillom cestoval do Jeffersonville. Tam nám bratia ukázali miesto pri rieke Ohio, kde brat Branham krstil, keď sa tam stali tie nadprirodzené udalosti. Navštívili sme aj Branhamovu modlitebňu a budovu spoločnosti „Spoken Word“ (Hovorené slovo).

Najmladší syn brata Branhama Jozef mal v apríli 1966 len 11 rokov. V roku 1980 premenoval spoločnosť „Spoken Word Publications“ (Vydavateľstvo hovoreného slova) na „Voice of God Recordings“ (Nahrávky Božieho hlasu). V tom období som zvesťou Slova dosiahol už viac ako polovicu sveta. Aby mohlo byť vykonávané Božie poverenie, musí najprv zaznieť priame povolanie a poslanie.

Hovorím to pred Bohom Pánom: Od okamihu, keď bolo vyhlásené, že siedmy anjel trúb v Zjavení 10:7 je „hlas Boží“, oficiálne začalo zbožšťovanie proroka. V Zjavení 10:7 nestojí vôbec nič o Božom hlase. Zjavenie 8 a 9 ukazuje šesť anjelov trúb, ktorí na Zem prinášajú svoje súdy. V Zjavení 10:7 nachádzame *oznámenie* toho, čo sa stane, keď zatrúbi siedmy anjel: Potom sa totiž **tajomstvo Božie** dokoná tak, ako to oznámil Svojim služobníkom prorokom.

V Zjavení 11, po tom, čo dvaja svedkovia dokončili svoju službu a bol vybudovaný a zmeraný chrám, zatrúbi tento siedmy anjel a je vyhlásené kráľovské panovanie: „*A siedmy anjel zatrúbil (ako bolo oznámené v Zjavení 10:7), a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: «Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov!»*“ (Zj 11:15) Amen.

Všetko, o čom je podaná správa od Zjavenia 6 v pečatiach a v ďalších kapitolách, leží ešte stále v budúcnosti. Brat Branham

povedal, že všetko, čo stojí v 6. a 7. pečati, spadá do času súženia. Zjavenie 10 opisuje, čo sa stane, keď Pán ako Anjel zmluvy postaví Svoju nohu na zem a more. Až potom (nie v roku 1963) „... keď dohovorilo sedem hromov ... anjel, ktorého som videl stáť na mori a na zemi, pozdvihol Svoju pravú ruku k nebu...“ (v. 4 – 6). Na základe Daniela 12:7 po tom, čo Anjel prisahá, zostáva ešte tri a pol roka do konca tohoto časového obdobia. **Zjavenie 10:7 zostane naveky v jednotnom čísle. Brat Branham vždy hovoril o Božích tajomstvách. To činil už apoštol Pavol: „Nech tak myslí o nás človek ako o služobníkoch Kristových a o správcoch tajomstiev Božích.“ (1Kor 4:1)**

Tajomstvom Božím je Ježiš Kristus, náš Pán. Apoštol ešte raz zdôrazňuje: „...aby boli potešené ich srdcia, spojených v jedno v láske, a to cieľom všetkého bohatstva plnosti rozumu, cieľom pravého poznania tajomstva Boha a Otca a Krista, v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.“ (Kol 2:2 – 3)

Otázku o siedmich hromoch zo Zjavenia 10 som po prvýkrát dostal v Marseille vo februári 1980. V tom okamihu som nepoznal odpoveď, ale nasledujúceho rána ku mne Pán prehovoril prikazujúcim hlasom: „**Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!**“ Nikto si nedokáže predstaviť, čo sa v človeku v takom okamihu deje. **Teraz adresoval verný Pán tieto Slová mne osobne.** Keď som nahlas čítal text: „**Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením!**“ (v. 2), bolo mi jasné, že o 7 hromoch nie je nič napísané, a preto nie je možné o nich kázať.

Mojím poverením je kázať výhradne napísané Slovo. V prvých troch veršoch Zjavenia 1 čítame: „**Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí čujú Slová tohoto proroctva a ostrihajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.**“ (v. 3) Brat Branham

zdôraznil posledné štyri verše Zjavenia 22 približne 150-krát. Ak niekto k napísanému Slovu niečo pridá, tomu budú pridané rany, ktoré sú opísané v tejto knihe, a ak by niekto niečo z toho odňal, takému človeku bude odňatý diel zo stromu života. Preto brat Branham povedal: „**Neprijímajte nič, jedine že je to napísané v Biblii.**“

Každý kazateľ by mal mimoriadne pozorne čítať 2. Timoteovi 4 a skúsiť sa, aby videl, či sa ho týka verš dva, pretože káže len Božie Slovo, alebo verše tri a štyri a káže ľudské bájky. Kto nemá rešpekt pred každým Božím Slovom, je odsúdený veriť svojim vlastným výkladom a učeniam (2Ts 2:10 – 12).

Ja proroka neopravujem, ale je mojou svätou povinnosťou správne zaradiť do Svätého Písma všetko, čo povedal v súvislosti s Božím plánom spásy. Všetkým, ktorí sa odvolávajú len na neho a jeho citáty, musím povedať to, čo povedal Peter ohľadom Pavlových listov: „...ako aj vo všetkých listoch, keď v nich hovorí o tomto, v **ktorých sú niektoré ťažko pochopiteľné veci, ktoré neučení a neupevnení prekrúcajú ako aj ostatné Písma na svoje vlastné zatratenie.**“ (2Pt 3:16)

Brat Branham často hovoril v minulom čase o veciach, ktoré ešte stále ležia v budúcnosti. Takým spôsobom je však zaznamenané celé biblické proroctvo. Ján na ostrove Patmos videl všetko, ako keby sa to už bolo stalo. Ale len duchovne nevedomí prekrúcajú citáty k duchovnej skaze ich poslucháčov.

Náš Pán dosvedčil o Jánovi Krstiteľovi, že bol viac ako prorok, ale nie viac ako človek: „*Alebo načo ste vyšli? Vidieť proroka? Ba, hovorím vám, že i viac ako proroka.*“ Potom náš Pán zdôraznil: „*Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: «Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou.»*“ To isté svedčí Slovo o Williamovi Branhamovi, pretože všetci apoštoli návrat Pána oznamovali, ale

William Branham dostal priame poverenie priniesť zvesť, ktorá predíde druhému príchodu Krista.

Napriek tomu bol však človekom – mužom poslaným od Boha. Tým neomylným a dokonalým bol Boží dar videnia a prorocká služba. Ako človek mal aj on určité vlastné názory a očakávania. Vychádzal napríklad z toho, že sa všetko, čo mu bolo ukázané vo videniach v roku 1933, naplní pred rokom 1977. Preto z toho Branhamovi fanatici vytvorili učenie, že všetko skončí do roku 1977 a nastane vytrhnutie. Naveky však zostáva pravdou, že nikto nepozná dňa ani hodiny.

**Ó, hĺbina bohatstva a múdrosti a známosti Božej!
Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy
a nevystihnuteľné Jeho cesty! (Rm 11:33)**

K oslave Božej môžem svedčiť o tom, čo mi On z milosti daroval. Presne pred 70 rokmi som prežil svoje obrátenie a posvätil som svoj život Pánovi. Stalo sa to počas prvej stanovnej misie po druhej svetovej vojne, ktorá sa konala v júni 1948, kde som prijal Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Presne 4 týždne predtým, 14. mája 1948, David Ben Gurion vyhlásil založenie štátu Izrael.

V júni 1949 som na medzinárodnej letničnej konferencii v Hamburgu prijal krst Svätým Duchom. V auguste 1955 som bol v meste Karlsruhe prvýkrát svedkom zhromaždení brata Branhama a v pondelok 15. augusta 1955 som sa s ním prvýkrát osobne stretol. 12. júna 1958 v Dallase v Texase som dostal príležitosť podrobnejšie s ním hovoriť. 2. apríla 1962 som nadprirodzeným spôsobom prežil svoje povolanie do služby. Obzvlášť od toho okamihu môžem povedať: „Môj život bol v službe Pánovi v blízkych mestách i ďalekých krajinách.“

O mocnom prežití z 2. apríla 1962 som už niekoľkokrát hovoril. Čo by tu malo byť zmienené ešte raz, sú udalosti z decembra 1962.

Telefonicky som si začiatkom decembra dohodol osobný rozhovor s bratom Branhamom v Jeffersonville. V nedeľu 2. decembra som sedel medzi účastníkmi bohoslužby v Branhamovej modlitebni. Keď pastor Neville požiadal zhromaždenie, aby povstali ku modlitbe, brat Hickerson nahlas zvolal: „Tak hovorí Boh Pán: Môj syn Frank, neprešiel si cez oceán zbytočne. Nebuď sklúčený, pretože si sa s mojím prorokom včera nestretol, stretneš sa s ním zajtra a on ti povie, čo máš na srdci.“

V oboch zhromaždeniach, ktorých som sa zúčastnil, ma pastor Neville požiadal, aby som hovoril ku zboru. Mal som privilégium dvakrát kázať z rovnakej kazateľnice, za ktorou svoje kázania prinášal prorok.

Stalo sa to tak, ako to brat Hickerson povedal v proroctve: Brat Branham ma v pondelok vyzdvihol z hotela, a potom sme spolu niekoľko hodín hovorili. V prítomnosti ďalších dvoch bratov – Freda Sothmana a Banksa Wooda – prorok zopakoval slová, ktoré mi Pán povedal 2. apríla 1962. Povedal mi, že hlad sa netýka prirodzenej potravy, ako som si myslel, ale duchovného pokrmu, ktorý som mal rozdávať. Brat Branham potvrdil moje povolanie skrze zjavenie a zodpovedal pálčivú otázku môjho srdca. Na záver povedal doslova, citujem: „**Brat Frank, počkaj s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok, ktorý k tomu patrí.**“ Tento zvyšok je možné nájsť v kázaniach od siedmich pečatí z marca 1963 až po posledné kázanie Božieho muža v decembri 1965, ktoré mi boli všetky posielané. Až potom som mohol začať s rozdávaním pokrmu.

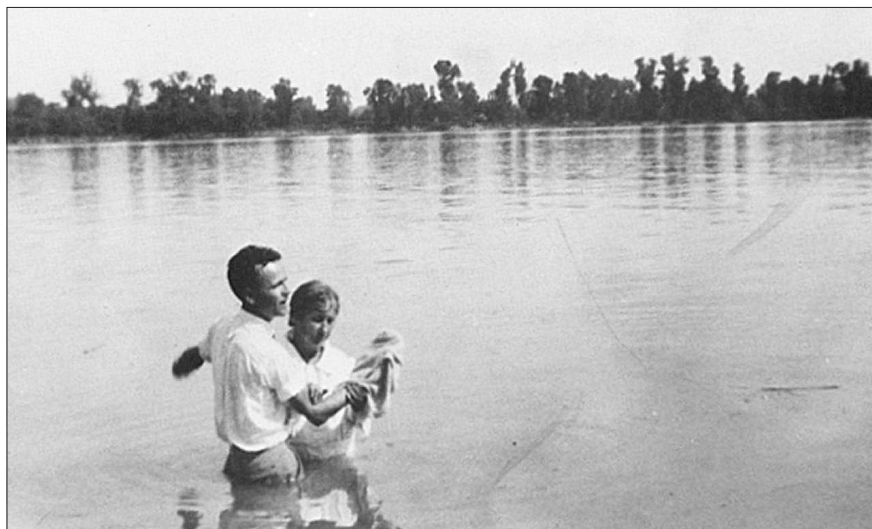
Rozdávanie duchovného pokrmu musí vždy zahŕňať zvestovanie napísaného Slova. „*Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť Slová Hospodinove.*“ (Am 8:11) Pán povedal: „*A On odpovedajúc riekol: Je napísané: Človek nebude žiť na*

samom chlebe, ale na každom Slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.“ (Mt 4:4)

Pre mňa je povolanie do služby rovnako dôležité, ako bola reč Božia dôležitá pre Abraháma v 1. Mojžišovej 12, pre Mojžiša v 2. Mojžišovej 3 a pre Jozueho v kapitole 1 rovnomennej knihy, ako aj pre Jána Krstiteľa v Lukášovi 3, či pre Pavla v Skutkoch 9 alebo brata Branhama 11. júna 1933 a 7. mája 1946. Každé Božie povolanie a poslanie bolo a je spojené s Božím plánom spásy. **„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.“** (Jn 13:20)

Potom prišla nedeľa 19. septembra 1976, keď verný Pán biblicky zaradil poverenie, ktoré mi dal: **„Môj služobník, na základe Matúša 24:45 až 47 som ťa ustanovil rozdávať pokrm v pravý čas.“**

Prvý krst brata Branhama v rieke Ohio 11. júna 1933.

O 40 rokov neskôr som s bratom Russom a bratom Schwillom navštívil miesto, kde Pán 11. júna 1933 zostúpil v nadprirodzenom oblaku pred tisíckami ľudí a dal bratovi Branhamovi poverenie.

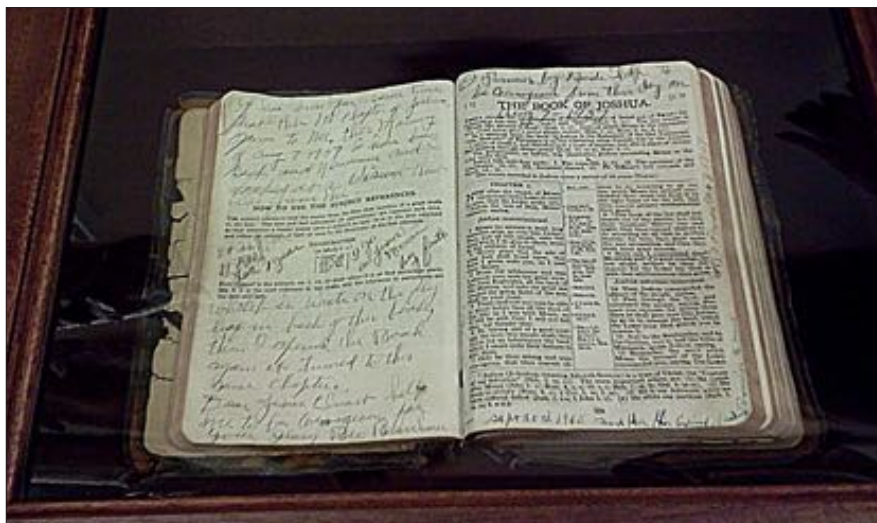
V Jeffersonville sme navštívili aj vydavateľstvo «Spoken Word Publications», ktoré vybudoval a viedol brat Roy Borders. Do odchodu brata Branhama domov bol jeho osobným asistentom.

V decembri 1962 som smel dvakrát kázať za kazateľnicou v Branhamovej modlitebni v Jeffersonville, za ktorou kázal brat Branham svoje najdôležitejšie kázania.

Brat Branham krátko pred odchodom domov so svojim najmladším synom Jozefom. V roku 1980 Jozef prevzal vydavateľstvo «Spoken Word Publications» (Vydavateľstvo hovoreného Slova) a premenoval ho na «Voice of God recordings» (Nahrávky Božieho hlasu).

Biblia brata Branhama, ako ju zanechal v decembri 1965.

Tel Aviv, 14. mája 1948, David Ben Gurion číta vyhlásenie nezávislosti štátu Izrael.

„Lebo Hospodin sa zľutuje nad Jakobom a zase si vyvolí Izraela a dá im, aby sa usadili na svojej zemi a odpočinuli si, a pohostín sa pripojí k nim, a pridružia sa k domu Jakobovmu.“ (Iz 14:1)

„Počujte Slovo Hospodinovo národy, a zvestujte to ďaleko na ostrovoch a povedzte: Ten, ktorý rozptýlil Izraela, ho zase zhromaždí a bude ho strážiť ako pastier svoje stádo.“ (Jr 31:10)

„Preto povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zeme, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.“ (Ez 11:17)

„A Hospodin zdedí Júdu ako Svoj podiel na svätej zemi a zase si vyvolí Jeruzalem.“ (Zach 2:12)

„A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto.“ (Mt 24:32)

Brat Branham videl vo videní, ako boli rôzne potraviny uskladnené na policiach. Hovoril o tom 1. apríla a 30. decembra 1962. Bolo mi dané Božie poverenie správne pripraviť uskladnený pokrm a predložiť ho na stôl Pánov pred Boží ľud. Všetci bratia po celom svete rozdávali ten istý duchovný pokrm tak, že kážu zjavené Slovo.

Staré satanove taktiky

Je pre nás ťažké si predstaviť, ako bolo možné, že knieža anjelov, syn rannej zory, sa mohol v nebesiach pozdvihnúť a chcieť ustanoviť svoj vlastný trón na vrchu slávnostného zhromaždenia a vyrovať sa Najvyššiemu (Iz 14 od verša 12). Tým „ja chcem..., ja chcem...“ sám nesie zodpovednosť za svoj pád a osud, že sa stal hlavným Božím nepriateľom a nepriateľom všetkých veriacich.

Strhol so sebou všetkých anjelov, ktorí ho nasledovali. V Zjavení 12:7 – 9 je oznámené, že záverečná bitka sa bude odohrávať v nebesiach: „**A povstal boj na nebi: Michal a jeho anjeli bojovali proti drakovi; a bojoval i drak a jeho anjeli. Ale nezvládali, ani ich miesto sa viacej nenašlo na nebi. A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet; zvrhnutý bol na zem, a jeho anjeli boli zvrhnutí s ním.**“

Taktiež pre nás nie je jednoduché porozumieť, že satan po jeho vzbure v nebesiach a páde, keď sa stal Božím protivníkom, pokračoval vo svojom pláne na zemi a v záhrade Eden priviedol človeka k pádu. Brat Branham o tom často hovoril, a to aj v 7. pečati. Kto dokáže pochopiť, že Boh Pán, ktorý sa prechádzal v záhrade Eden, dopustil, že satan, ten starý had, zaplietol Evu do rozhovoru a spochybnil Božie Slovo: „**Či naozaj povedal Boh...?**“!

V okamihu, keď ho Eva začala počúvať a Satanovi sa podarilo zasiať pochybnosť o tom, čo Boh povedal Adamovi, sa to stalo. Takým spôsobom satan dokázal triumfovať nad Slovom, zdôrazňoval brat Branham. Okrem iného povedal, že nevier a samotná je hriechom a ona spôsobuje všetky ostatné prestúpenia. Ktokoľvek neverí tomu, čo Boh Pán povedal, je odsúdený veriť satanovým ľžiam.

Brat Branham chcel 24. decembra 1965 kázať o „Ceste hada“ a napísal si k tomu niekoľko poznámok, bol však práve v ten deň odvolaný domov. Na začiatku had konal skrze leš a zvedenie a na konci činí to isté. Zvedenie Evy sa stalo v dopustenej Božej vôli, aby mohol byť uskutočnený plán spásy v dokonalej Božej vôli. Ako zvedená priviedla Eva Adama pod svoj vplyv a stiahla ho so sebou do pádu. Skrze Kaina a Ábela boli zjavené dve od základu odlišné semená a povstalo nepriateľstvo. Bol to však jediný spôsob, ako mohol byť Boží spásny plán uskutočnený. **Hneď potom Boh Pán zaslúbil, že skrze ženu príde**

Božie semeno a rozdrťí hadovi hlavu (1M 3:15). Potom nasledoval výrok týkajúci sa Adamovej viny: „Pretože si počúval na hlas svojej ženy...“ (v. 17)

Žiaľ, na konci sedemdesiatych rokov sa satan, ten starý had, vkradol do nášho streda skrze dar proroctva. Slová „Tak hovorí Pán: Môj služobník...“ sa ukázali byť „Tak hovorí žena...“ Povolanie, ktoré dal Pán Svojmu služobníkovi 2. apríla 1962, bolo spochybnené. Zopakovalo sa tu to, čo sa stalo v záhrade Eden: „Skutočne ku nemu Pán hovoril? ...“ Avšak rovnako, ako to bolo s Kainom a Ábelom, bol to jediný spôsob, ako mohli byť zjavené obe semená.

Pod priamym vplyvom hada bolo nahlas so zlým úmyslom argumentované a rozširované: „Pán k nemu vôbec nehovoril.“ Lokálny zbor bol zničený. Veriaci zvesti konečného času po celom svete boli strhnutí do zvodu.

Kto to dokáže pochopiť? 16. júna 1979 vyslovil Boh Pán rozhnevaným hlasom hromu tých istých deväť slov ako v záhrade Eden pred 6 000 rokmi: „Pretože si počúval na hlas svojej ženy!“ Aj tu sa musela stať dopustená Božia vôľa, aby sa teraz v pravom semene, v pravých veriacich, mohla diať dokonalá Božia vôľa.

Čo sa stalo v nebesiach a v záhrade Eden je dávno za nami. Avšak to, čo sa stalo v našom strede, malo smrteľný účinok. Vzišli dve rozdielne duchovné semená: Jedni veria v Božie poverenie, tí druhí ním opovrhujú a posmievajú sa. Nikto z tých, ktorí stoja pod prevráteným vplyvom, nevstúpil od mája 1979 až dodnes do modlitebne v misijnom centre.

Aj teraz sa jedná o dve semená. Jedni veria, že Pán sám dal toto poverenie skrze priame povolanie ako súčasť plánu spásy – službu, ktorá bola vykonávaná po celom svete počas posledných 52 rokov. Ostatní zostávajú v učení, že nie zvesť, ale prorok bol predchodcom druhého príchodu Krista a čakajú, že sa prorok vráti a dokončí svoju službu v stane.

Jeho jedinečná služba, ktorú som osobne prežil, bola opakovaním toho, čo sa dialo v službe nášho Pána. Brat Branham to opakovane zdôraznil a poukazoval na 1. Mojžišovu 18, na rozhovor Pána s Abrahámom a taktiež na Jána 5:19. Ale teraz je prorok oslavovaný skrze bludné učenia, až po modlárstvo, ktoré s ním vykonávajú. Prechádzajú pomimo toho, čo Boh práve teraz koná a odmietajú nositeľa zvesti Slova. Tak činia z Pána, ktorý sám toto poverenie dal, a z proroka, ktorý ho potvrdil, luhárov. Im Boh hovorí: „*Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo Ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.*“ (Sk 13:41)

V liste Efežanom 6 znie príkaz: „*Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasiť s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, s mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.*“ (v.11–12) Každý verš v tejto kapitole je dôležitou výzvou, na ktorú musíme dbať a nasledovať ju.

„*A vezmite aj prilbu spasenia i meč Ducha, ktorým je Slovo Božie...*“ (v.17) V súvislosti s duchovným bojom hovoril apoštol o Božom Slove ako o „**meči Ducha**“. Vyzval veriacich, aby sa jeden za druhého modlili a vo verši 19 žiadal o modlitbu za samého seba: „...*žeby mi bolo dané Slovo, keď otvorím svoje ústa, aby som prosto a smele oznámil tajomstvo evanjelia...*“

V Zjavení 12:10 – 11 čítame o tých, ktorí premohli a boli vytrhnutí: „***A počul som veľký hlas na nebi, ktorý hovoril: Teraz sa stalo spasenie a moc a kráľovstvo spasením, mocou a kráľovstvom nášho Boha a vláda vládou Jeho Krista, lebo je zvrhnutý žalobník našich bratov, ktorý žaloval na nich pred naším Bohom dňom i nocou. A oni zvíťazili nad ním pre krv Baránkovu a pre slovo svojho svedectva a nemilovali svojej duše až do smrti.***“

Božia milosť

S veľkou vďačnosťou môžeme chváliť Božiu milosť. Napriek všetkému nepochopiteľnému ohováraniu a úmyselnej vražde povesti, ktorá sa diala od roku 1979, nám verný Pán daroval milosť. Nielen lokálny zbor, ale celosvetové misijné dielo bolo nanovo požehnané. Pravidelné zhromaždenia navštevuje každý týždeň dvesto až tristo bratov a sestier z celého okolia. Počas prvého víkendu každý mesiac prichádza až 1 200 veriacich z celej Európy a z najvzdialenejších krajín sveta, aby počuli Božie Slovo. Počet pripojení na prenosy z týchto zhromaždení cez internet počas posledných mesiacov výrazne vzrástol, takže teraz sú to tisíce v 172 krajinách.

Mimoriadna služba brata Branhama skončila v roku 1965. Potom prišli požehnané roky 1966 – 1979, a teraz hľadáme späť na takmer 40 rokov, počas ktorých bol Boh s nami premáhajúcim spôsobom.

Viete, ako brat Branham doma zanechal svoju Bibliu? Ležala na stole otvorená na stránkach poslednej, 34. kapitoly 5. Mojžišovej a 1. kapitoly Jozuu. Pod vedením Mojžiša nastalo vyjdenie z egyptského otroctva a pod vedením Jozuu vstúpil izraelský národ do zaslúbenej zeme. Skrze službu brata Branhama sme boli vyvedení von z otroctva denominácií, a teraz prežívame zavedenie Božích detí do všetkých zaslúbení.

Brat Branham sa počas posledných minút jeho kázania o 7. pečati modlil: **„Ako ďalšie prosím, Pane, že by si mi pomohol. Som stále slabší, Pane, a viem, že moje dni sú spočítané, preto prosím o Tvoju pomoc. Daj, aby som zostal verný, poctivý a úprimný, Pane, aby som bol schopný niesť zvesť, kým je to pre mňa určené! Keď príde čas konca, keď prídem k tej rieke, ó, Bože, nech potom môžem tento meč odovzdať niekomu inému, kto bude úprimný a bude niesť pravdu.“**

Smiem sa spýtať, kto ako prvý niesol zvesť do západnej a východnej Európy, Ázie a Afriky, áno, do celého sveta? Je na svete ešte niekto iný, kto počul Pánov hlas, prijal Božie povolanie a vykonával poverenie, ktoré je súčasťou Božieho plánu spásy? Všetci, ktorí sú z Boha, počujú Slová Božie (Jn 8:47) a poznali, že toto je posledná zvesť vyvolania von, znovunapravenia, oddelenia a prípravy pred veľmi blízkym návratom Krista. Všetci, ktorí veria, že je teraz vykonávané priame poverenie spojené s Božím plánom spásy, majú požehnané oči, ktorými vidia, a požehnané uši, ktorými počujú (Lk 10:23), a ako Pánovi požehnaní budú mať účasť na vytrhnutí.

Brat Branham neniesol zvesť do žiadnej ďalšej krajiny, pretože po otvorení pečati v marci 1963 viac nekázal mimo svojej domovskej krajiny. Ja dnes môžem hľadiť na mnoho rokov, počas ktorých som v priamom Božom poverení biblickú zvesť osobne kázal v 165 krajinách, v mnohých mestách po svete vrátane Moskvy, Pekingu, Káhiry a Damasku. Ak do počtu zarátame aj všetky televízne vysielania, tak som kázal viac ako 11 000 kázaní. V súčasnosti sú televízne kázania pravidelne vysielané v 72 krajinách a podľa oficiálnej štatistiky dosahuje počet ľudí, ktorí ich sledujú, 10 až 12 miliónov.

Boh Pán daroval mimoriadnu milosť, že som mohol preložiť kázania brata Branhama a taktiež písať všetky knihy, brožúry a obežníky. Snažil som sa dobre využiť čas a na pravidelných mesačných misijných cestách som doteraz nalietať viac ako 15 000 000 leteckých míľ. Hlboko ma zarmucuje len jedna vec: Že po roku 1979 vzniklo v mnohých mestách viac takzvaných zborov zvesti. Podľa Biblie by mala byť len jedna Cirkev živého Boha v každom meste. Všetko ostatné sú vlastné skupiny pod vplyvom nejakého muža, ktorý rozširuje svoje mimoriadne učenia a odvoláva sa pri tom na proroka. Pavol vyslovil nasledovné varovanie: „*A prosím vás, bratia, žeby ste mali pozor na tých, ktorí robia rôznice*

a pohoršenia na odpor učeniu, ktorému ste sa vy naučili, a stráňte sa ich.“ (Rm 16:17)

Boh sám predsa v Cirkvi ustanovil služby (Ef 4:11). Aj toto posledné poverenie ustanovil On sám. Všetci bratia, ktorí sa odvrátili, kráčajú teraz po vlastných cestách a opovrhujú Slovom. Všetci sa odvolávajú na citáty, a tak spôsobujú vznik mnohých skupín. Pre mňa zostáva naveky platné len to, čo je napísané v Slove: ***„Lebo sme nešli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva. ... Aj máme pevnejšie Slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu, svietiacu na šerom mieste, dokiaľ by sa nerozvidnel deň, a nevzišla dennica vo vašich srdciach...“*** (2Pt 1:16-19)

Ani raz som počas všetkých týchto rokov nepristúpil na diskusiu o nejakom citáte, ale zvestoval som len Slovo. Čítame a počúvame kázania a nechávame ich tak, ako sú. Vernému Pánovi patrí vďaka, pretože sa smiem spoľahnúť na Slovo z 2. Timotejovi 4:17: ***„Ale Pán stál pri mne a posilnil ma, aby mnou bola plne vykonaná kázeň evanjelia, a aby ho počuli všetky národy, a bol som vytrhnutý z tlamy ľva...“***

Slúžime duchovným pokrmom pre tento čas vyvoleným na celej zemi, ktorí veria Božím zasľúbeniam. O tých, ktorých Pán poslal, povedal jasne a zreteľne: ***„Kto vás počúva, Mňa počúva, a kto vami pohŕda, Mnou pohŕda; a kto Mnou pohŕda, pohŕda Tým, ktorý ma poslal.“*** (Lk 10:16) Amen. Tak to je.

Vidíme ako sa pred našimi očami napĺňa Matúš 24:14: ***„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“***

Všetkým národom – tak to ešte nikdy nebolo. A musí to byť naveky zostávajúce pôvodné evanjelium: „*A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal **večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu...***“ (Zj 14:6)

Vojde tam len dokonalá láska

Počujte to, veriaci vo všetkých národoch a kmeňoch: Ženích, ktorý sám je Slovom, vezme k Sebe len jednu Nevestu Slova! V nebesiach bude len Nevesta, ktorá bola obmytá v krvi Baránka, posvätená v Slove pravdy a zapečatená Svätým Duchom. Teraz má každý poslednú šancu rozhodnúť sa, či chce patriť k múdrym alebo bláznivým pannám. Slovo pre náš čas vyšlo od Boha a priviedlo nás späť k Bohu. Ono v nás vykoná to, k čomu ho Boh poslal: „**...tak bude Moje Slovo, ktoré vyjde z Mojich úst; nenavrátí sa ku Mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem.**“ (Iz 55:11) Amen. Amen.

Všetci proroci, všetci apoštoli, všetci tí, ktorých On poslal, splnili svoje poverenia. Brat Branham vykonal, čo mu bolo prikázané, a aj ja som činil to, čo mi verný Pán prikázal činiť. Nevesta prichádza späť do rovnakého kroku, ako to povedal brat Branham 5. júla 1964: „**...do dokonalého súladu so Slovom.**“

V decembri 2018 dovŕším 85. rok svojho života. Čas každomešačných ciest prichádza pomaly ku koncu. Všetko sa zhoršilo – schopnosť chodiť, vidieť, počuť, ale Slovo zapísané do srdca zostáva. Ďakujeme Bohu za všetky domáce skupiny a zbory po celom svete, ktoré počúvajú, sledujú a prežívajú, čo Boh práve teraz koná.

Z hĺbky srdca by som vám všetkým po celom svete chcel poďakovať za vaše modlitby. Nech vás všetkých verný Boh požehná a učiní naveky zostávajúcu vieru realitou vo vašich životoch.

Tak iste, ako veríte biblickej zvesti, tak iste zažijete dokonanie a budete mať účasť na vytrhnutí. Ďakujem môjmu Pánovi, ktorý mi v januári 1981 ukázal úžasné nadprirodzené prežitie vytrhnutia. Áno, budeme spoločne vzatí nahor. „**Lebo Pán na zemi uskutoční Svoje Slovo tak, že veci istotne a ranu za ranou vykoná.**“ (Rm 9:28 podľa nem. prekladu)

Všetkým je známe, že náš milovaný brat Helmut Miskys bol odvolaný domov. Chcel by som na tomto mieste zdôrazniť, že náš milovaný brat bol skutočne mimoriadnym spôsobom požehnaný a Pánom použitý. Či to bolo v lokálnom zbore, besiedke, na stretnutiach mládeže alebo v portugalsky hovoriacich krajinách, či to bolo v jeho rodine alebo v rodinách jeho detí – všade zanechal stopy požehnaní. Prajeme našej drahej sestre Erike Miskys a celej rodine Božiu útechu a požehnanie. Brat Claudio Miskys prebral duchovnú starosť o veriacich v Brazílii a iných portugalsky hovoriacich krajinách. Vďaka buď Bohu za to, že sa postaral o to, že bude všetko pokračovať tak ako doteraz.

Fotografia, ktorú nám dala k dispozícii sestra Erika, ukazuje brata Helmuta v Havane na Kube počas misijnej cesty v marci 2018.

K záveru roka a taktiež pre nasledujúci rok želáme všetkým mimo-riadne požehnania všemohúceho Boha. Nech je to rok plesania (3M 25:8 – 13, Lk 4:16 – 21). Verný Boh požehnaj každého jedného z vás vo všetkých národoch a jazykoch. Prosím, pamätajte na mňa vo svojich modlitbách. Ďakujem.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Vydavateľ: Ewald Frank, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Slobodná ľudová misia Slovensko, I. Krasku 18, 917 05, Trnava
www.misia.sk